



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.1.2007
KOM(2007) 26 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (i det følgende benævnt "grundforordningen"), i proceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien.

- **Generel baggrund**

Dette forslag er fremsat som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Der er ingen gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Ikke relevant.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

De interesserede parter, der er berørt af proceduren, har allerede haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er udarbejdet som følge af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en analyse af de generelle konsekvenser, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der bør evalueres.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Den 1. december 2005 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (i det følgende benævnt "indledningsmeddelelsen") i Den Europæiske Unions Tidende¹ om indledning af en udløbsundersøgelse af de gældende udligningsforanstaltninger vedrørende importen til Fællesskabet af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien.

Udløbsundersøgelsen blev indledt som følge af en anmodning, der blev indgivet den 30. august 2005 af Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe (i det følgende benævnt "ansøgeren") på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 90 %, af Fællesskabets samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat.

Vedlagte forslag fra Kommissionen til Rådets forordning indeholder de endelige konklusioner vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesse.

Medlemsstaterne blev hørt i antisubsidiudvalgene den 16. januar. 26 medlemsstater var positivt indstillede over for den foreslåede foranstaltning, og 1 var imod.

Det foreslås, at Rådet vedtager vedlagte forslag til en forordning, som bør offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 28. februar 2007.

- **Retsgrundlag**

Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grund:

Foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke nødvendigt at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagens mål.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

¹ EUT C 304 af 1.12.2005, indledningsmeddelelse (2005/C 304/03), s. 4.

Foreslået instrument: forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Ovennævnte grundforordning foreskriver ikke alternative muligheder.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab² (i det følgende benævnt "grundforordningen"), særlig artikel 18,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab³, særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) Den 30. november 2000 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2603/2000⁴ en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (i det følgende benævnt "PET") med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand (i det følgende benævnt "de pågældende lande") (i det følgende benævnt "den oprindelige undersøgelse"). De pålagte foranstaltninger var baseret på en undersøgelse af udligningsforanstaltninger, der var indledt i henhold til grundforordningens artikel 10. Samtidig pålagde Rådet ved forordning (EF) nr. 2604/2000⁵ den endelige antidumpingtold på import af den samme vare med oprindelse i de samme lande. De pålagte foranstaltninger var baseret på en antidumpingundersøgelse, der var indledt i henhold til grundforordningens artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, som er nævnt i præamblen.

² EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

³ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁴ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1.

⁵ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

- (2) Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000, som anført i betragtning (1), er blevet ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 496/2002, 823/2004, 83/2005 og 1646/2005⁶. Ændringerne var enten resultatet af fornyede undersøgelser, som var blevet indledt i henhold til artikel 11, stk. 3 og 4, eller pristilsagn, der var blevet godkendt i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, som er nævnt i præamblen og betragtning (1).
- (3) Desuden indførte Rådet den 19. august 2004⁷ den endelige antidumpingtold på importen af visse typer PET med oprindelse i Australien og Folkerepublikken Kina (det følgende benævnt "Kina") og afsluttede proceduren i forbindelse med importen af PET med oprindelse i Pakistan.
- (4) Den 11. oktober 2005 ændrede Rådet niveauet for de gældende udligningsforanstaltninger over for importen af PET med oprindelse i Indien⁸. Ændringerne var resultatet af en fremskyndet fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 20.

2. Anmodning om fornyet undersøgelse

- (5) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb modtog Kommissionen den 30. august 2005 en anmodning om en fornyet undersøgelse af de gældende foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 18 (i det følgende benævnt "udløbsundersøgelse").
- (6) Anmodningen blev indgivet den 30. august 2005 af Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe (i det følgende benævnt "ansøgeren") på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 90 %, af Fællesskabets samlede produktion af PET.
- (7) Anmodningen om en udløbsundersøgelse blev indgivet, fordi foranstaltningernes udløb sandsynligvis ville resultere i fortsat eller fornyet subsidiering og deraf følgende skade for EF-erhvervsgrenen.
- (8) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 18 og indledte undersøgelsen den 1. december 2005⁹.
- (9) Det bør bemærkes, at forud for indledningen af udløbsundersøgelsen underrettede Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 9, og artikel 22, stk. 1, Indiens regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse, og inviterede den indiske regering til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen vedrørende klagens indhold og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Kommissionen modtog imidlertid ikke noget svar fra den indiske regering på dens tilbud om konsultationer.

⁶ EFT L 78 af 21.3.2002 s. 4, EUT L 127 af 29.4.2004, s.7, EUT L 19 af 21.1.2005, s. 1, EUT L 266 af 11.10.2005, s. 10.

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1467/2004 (EUT L 271 af 19.8.2004, s.1).

⁸ EUT L 266 af 11.10.2005, s. 1.

⁹ EUT C 304 af 1.12.2005, s. 4.

3. Sideløbende undersøgelser

- (10) Den 1. december 2005 indledte Kommissionen også en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96¹⁰ om antidumpingforanstaltninger i forbindelse med importen af PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Thailand og Taiwan¹¹. I henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 blev der samtidig indledt en delvis interimundersøgelse vedrørende importen af den samme vare med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan, som var begrænset til dumping¹².

4. Perioden for den fornyede undersøgelse

- (11) Den fornyede undersøgelse omfattede perioden fra den 1. oktober 2004 til den 30. september 2005 (i det følgende benævnt "undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for spørgsmålet om skade omfattede perioden fra den 1. januar 2002 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt "den betragtede periode").

5. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (12) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, repræsentanterne for eksportlandet, importørerne, EF-producenterne, brugerne og ansøgeren om indledningen af udløbsundersøgelsen. De berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for tidsfristen i indledningsmeddelelsen. Alle berørte parter, som anmodede om det og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (13) På baggrund af det store antal eksporterende producenter fra Indien, EF-producenter og importører, som var anført i anmodningen om udløbsundersøgelsen, blev det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 anset for hensigtsmæssigt at undersøge, om der burde udtages stikprøver. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev ovennævnte parter i henhold til grundforordningens artikel 27, anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelse og meddele Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.
- (14) Efter en undersøgelse af de afgivne oplysninger og i betragtning af det ringe antal eksporterende producenter i Indien, der gav udtryk for vilje til at samarbejde, blev det besluttet, at det ikke var nødvendigt at anvende stikprøver for de eksporterende producenter i Indien.
- (15) Efter en undersøgelse af de oplysninger, som EF-producenterne og importørerne havde afgivet, og i betragtning af det ringe antal besvarelser, blev det besluttet, at der ikke skulle anvendes stikprøver på disse kategorier.

¹⁰ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

¹¹ EUT C 304 af 1.12.2005, s. 9.

¹² EUT C 304 af 1.12.2005, s. 9.

- (16) Der blev derfor udsendt spørgeskemaer til alle kendte eksporterende producenter i det pågældende land, til importører, leverandører, EF-producenter og brugere.
- (17) Der blev modtaget besvarelser fra tre producenter i Indien, tolv EF-producenter, en importør og fra ti forarbejdningsvirksomheder/brugere.
- (18) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på analysen, og aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

1. EF-producenter

Voridian BV (Nederlandene)

M & G Polimeri Italia Spa (Italien)

Equipolymers Srl (Italien)

La Seda de Barcelona SA (Spanien)

Novapet SA (Spanien)

Selenis Industria de Polímeros SA (Portugal)

Selenis Itália Spa (Italien)

Leverandører i Fællesskabet

Interquisa SA (Spanien)

Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

Global Services International SRL (Italien)

Brugere i Fællesskabet

Coca Cola Enterprises Europe Ltd (Belgien)

2. Den indiske regering

Handelsministeriet, New Delhi

Government of Maharashtra - Directorate of Industries, Mumbai

3. Eksporterende producenter i Indien

SENPET Ltd, Calcutta (tidligere Elque Polyesters Limited)

Futura Polyesters Limited, Chennai (tidligere Futura Polymer Limited)

Pearl Engineering Polymers Limited, New Delhi.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (19) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. PET med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5, med oprindelse i det pågældende land. Den klassificeres i øjeblikket under KN-koden 3907 60 20.

2. Den samme vare

- (20) Som i den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at den pågældende vare, PET fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i det pågældende land, og PET fremstillet og solgt af EF-producenterne havde de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderes derfor, at alle typer PET med en viskositet på 78 ml/g og derover er samme vare i overensstemmelse med betydningen af grundforordningens artikel 1, stk. 5.

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SUBSIDIERING

I. Fortsat subsidiering - Indledning

- (21) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om en undersøgelse, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

1. Subsidieordninger, der oprindeligt blev undersøgt

Landsdækkende ordninger

- a) "Duty Entitlement Passbook Scheme" (DEPBS) (toldgodtgørelsesordning)
- b) "Income Tax Exemption Scheme" (ITES) (ordning for fritagelse af indkomstskat)
- c) "Export Promotion Capital Goods Scheme" (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
- d) "Special Processing Zones" (EPZ) (ordning for særlige forarbejdningsområder) / "Special Economic Zones" (SEZ) (ordning for særlige økonomiske områder) / "Export Oriented Units" (EOU) (eksportorienterede virksomheder).

2. Subsidieordninger, der ikke oprindeligt blev undersøgt

Landsdækkende ordninger

- e) "Advance License Scheme" (ALS) (forhåndslicensordning)
- f) "Export Credit Scheme" (pre-shipment and post-shipment) (ECS) (eksportkreditordning (før og efter forsendelse))

Regionale ordninger

- g) "Gujarat Sales Tax Incentive Scheme" (GSTIS) (incitamentsordning vedrørende omsætningsafgift i Gujarat)
 - h) "Gujarat Electricity Duty Exemption Scheme" (GEDES) (toldfritagelsesordning for elektricitet i Gujarat)
 - i) "West Bengal Incentive Scheme" (WBIS) (vestbengalsk incitamentsordning)
 - j) "Package Scheme of Incentives" (PSI) of the Government of Maharashtra (incitamentsordning fra delstaten Maharashtra).
- (22) De ovennævnte ordninger a) og c)-e) er baseret på "Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (no. 22 of 1992)" (i det følgende benævnt "loven om udlandshandel"), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udlandshandel bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i kort udgave i "Export and Import Policy"-dokumenter, der siden den 1. september 2004 er blevet kaldt "Foreign Trade Policy", og som udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Et af disse dokumenter er relevant for den fornyede undersøgelsesperiode i denne sag, nemlig femårsplanen for perioden den 1. september 2004 til den 31. marts 2009 (i det følgende benævnt "EXIM-policy 2004-2009"). Desuden fastlægger den indiske regering også de procedurer, der styrer EXIM-policy for 2004-2009 i en procedurehåndbog kaldet "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I" (i det følgende benævnt "HOP I 2004-2009"). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.
- (23) Den under punkt b) nævnte indkomstskatteordning er baseret på "Income Tax Act of 1961" (i det følgende benævnt "indkomstskatteloven af 1961"), som ændres årligt ved "Finance Act" (i det følgende benævnt "finansloven").
- (24) Den under f) nævnte eksportkreditordning er baseret på section 21 og 35A i Banking Regulation Act 1949 (i det følgende benævnt "bankloven af 1949"), der tillader Reserve Bank of India (i det følgende benævnt "RBI") at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.
- (25) Den under g) nævnte incitamentsordning (Gujarat Sales Tax Incentive Scheme) forvaltes af delstaten Gujarat og er baseret på delstatens politik vedrørende incitament til erhvervslivet. Den under h) nævnte toldfritagelsesordning (Gujarat Electricity Duty Exemption) er baseret på Bombay Electricity Duty Act of 1958 (loven af 1958 om elektricitetsafgifter i Bombay).
- (26) Den under j) nævnte ordning forvaltes af delstaten Maharashtra og er baseret på beslutninger, som er truffet af ministeriet for industri, energi og arbejde i delstaten Maharashtra.
- (27) Den under i) nævnte ordning er etableret af regeringen i Vestbengalen ved en bekendtgørelse fra det vestbengalske handels- og industriministerium nr. 588-CI/H af 22. juni 1999 (i det følgende benævnt "WBIS 1999"), senest erstattet af bekendtgørelse nr. 134-CI/O/Incentive/17/03/I af 24. marts 2004 (i det følgende benævnt "WBIS 2004").

- (28) Efter offentliggørelsen af resultaterne om den påståede subsidiering gentog den indiske regering sine betænkeligheder med hensyn til, om ordningerne var udligningsberettigede og med hensyn til beregningen af subsidiebeløbene. Den gentog også argumenterne om, at der ikke var sandsynlighed for fortsat subsidiering i denne sag. I den forbindelse bør det bemærkes, at det indiske indlæg ikke indeholder nye argumenter, der kunne medføre ændringer i konklusionerne i nærværende forordning.

II. Landsdækkende ordninger

1. Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPBS) (toldgodtgørelsesordning)

a) Retsgrundlag

- (29) DEPB-ordningen er beskrevet detaljeret i section 4.3 i EXIM-policy 2004-2009 og i section 4.3 – 4.4 i HOP I 2004-2009.
- (30) Det konstateredes, at ingen af de samarbejdende eksporterende producenter havde opnået udligningsberettigede subsidier under denne ordning. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med undersøgelsen.

2. Income Tax Schemes (indkomstskatteordninger)

- (31) Det konstateredes, at ingen af de samarbejdende eksporterende producenter havde opnået udligningsberettigede subsidier under denne ordning. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med undersøgelsen.

3. Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

a) Retsgrundlag

- (32) EPCG-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i EXIM-policy 2004-2009 og i kapitel 5 i HOP I 2004-2009.

b) Støtteberettigelse

- (33) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører, som er knyttet til støtteproducenter, samt leverandører af tjenesteydelser.

c) Praktisk gennemførelse

- (34) Med forbehold af en eksportforpligtelse har en virksomhed lov til at importere (nye og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat toldsats eller til nulsats. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCG-licens. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.
- (35) Indehaveren af EPCG-licensen kan også købe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelene ved toldfri import af

dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på en fordel for den anslåede eksport, for så vidt angår levering af investeringsgoder til en indehaver af en EPCG-licens.

d) Konklusion vedrørende EPCG-ordningen

- (36) Ved EPCG-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (37) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (38) Ordningen kan derfor ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. grundforordningens bilag I, punkt i), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (39) Ingen af de samarbejdende eksportører havde anskaffet sig investeringsgoder i undersøgelsesperioden. En virksomhed drog dog fortsat fordel af toldfritagelse for investeringsgoder, der var anskaffet før undersøgelsesperioden, med det beløb, som var fastsat i den oprindelige undersøgelse. Subsidiebeløbet, som var blevet tildelt i undersøgelsesperioden, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke-betalte told på importerede investeringsgoder fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for den eksporterende producents investeringsgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for den fornyede undersøgelsesperiode blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, således at det afspejler den fulde værdi af fordelene over tid. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og således fremkom subsidiebeløbet som tæller. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Subsidiebeløbet for den virksomhed, der fortsat drog fordel af ordningen, var på 0,38 %.

4. Export Credit Scheme (ECS) (eksportkreditordning)

a) Retsgrundlag

- (40) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECD No. 5/04.02.01/2002-03 (Export Credit in Foreign Currency) og i Master Circular IECD No. 10/04.02.01/2003-04 (Rupee Export Credit) fra RBI, der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) Støtteberettigelse

- (41) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører. Det blev konstateret, at én af de virksomheder, der samarbejder i proceduren, opnåede fordele under ECS.

c) Praktisk gennemførelse

- (42) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører "med henblik på at stille kreditter til rådighed for eksportører til internationalt konkurrencedygtige renter". ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (i det følgende benævnt "pakkekredit"), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.
- (43) Som følge af disse RBI Master Circulars (i det følgende benævnt "RBI-cirkulærer") kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end renten for almindelige kommercielle kreditter (i det følgende benævnt "kassekreditter"), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår.

d) Konklusioner vedrørende ECS

- (44) For det første kan de præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i RBI-cirkulæerne, reducere en eksportørs renteomkostninger i forhold til kreditomkostninger, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og i dette tilfælde medføre en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Kun for de samarbejdende eksportører, hvor der blev konstateret sådanne forskelle i rentesatserne, konkluderedes det, at der var tale om en fordel. Forskellene i rentesatser mellem de kreditter, der ydes i henhold til RBI-cirkulæerne, og rentesatserne for de kommercielle kassekreditter kan ikke bare forklares ved forretningsbankens markedsadfærd.
- (45) For det andet og til trods for, at de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. iv). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af "staten", der er anført i grundforordningens artikel 1, stk. 3. Banken er 100 % statsejet, forfølger mål for den offentlige politik (f.eks. pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske regering. RBI pålægger private organer betingelser, idet forretningsbankerne er forpligtet til at overholde bl.a. de rentelofter for eksportkreditter, der er fastsat i RBI-cirkulæerne, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rente-

satser kun indrømmes i forbindelse med finansiering af eksporttransaktioner og derfor er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (46) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for de eksportkreditter, der var anvendt i den fornyede undersøgelsesperiode, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var anvendt samme rentesatser som for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der var anvendt af denne bestemte virksomhed. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Subsidiebeløbet for den virksomhed, der nød godt af fordelene ved ECS, var på 0,1 %.

5. Export Oriented Unit Scheme (EOUS)/Special Economic Zones Scheme (SEZS) (ordning for eksportorienterede virksomheder/ordning for særlige økonomiske zoner)

- (47) Det konstateredes, at ingen af de samarbejdende eksporterende producenter havde opnået udligningsberettigede fordele under denne ordning. Men to indiske virksomheder havde status af EOU og modtog udligningsberettigede subsidier i undersøgelsesperioden. Nedennævnte beskrivelse og evaluering er derfor begrænset til EOU'erne.

a) Retsgrundlag

- (48) EOU-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 6 i EXIM-policy 2004-2009 og i HOP I 2004-2009.

b) Støtteberettigelse

- (49) Med undtagelse af rene handelsvirksomheder kan enhver virksomhed, der i princippet forpligter sig til at eksportere hele sin produktion af varer eller tjenesteydelser, etableres under EOU-ordningen. Industrivirksomheder skal imidlertid opfylde et krav om minimumsinvesteringer i anlægsaktiver på 10 mio. indiske rupees for at være berettigede til EOU.

c) Praktisk gennemførelse

- (50) Ligesom for den oprindelige undersøgelses vedkommende kan EOU'er være etableret hvor som helst i Indien.
- (51) Ansøgninger om EOU-status skal indeholde nærmere oplysninger for en periode på fem år om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af eksporten, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager virksomhedens ansøgning, vil den blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Aftalen om at blive godkendt som EOU-virksomhed er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes i yderligere perioder.
- (52) En EOU-virksomhed har ifølge EXIM-policy 2004-2009 en central forpligtelse til at opnå en nettoindtjening i udenlandsk valuta, hvilket vil sige, at den samlede værdi af

eksporten i en referenceperiode på 5 år skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer.

- (53) EOU-virksomheder er berettiget til følgende fordele:
- i) Fritagelse fra importtold på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed.
 - ii) Fritagelse for punktafgift på varer indkøbt hos indenlandske leverandører.
 - iii) Godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt.
 - iv) Mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet (op til 50 % af de eksporterede varers fob-værdi) på betingelse af, at man opnår en positiv nettoindtjening i udenlandsk valuta efter indbetaling af gældende told, dvs. punktafgifter på den færdige vare.
 - v) Delvis tilbagebetaling af den afgift, der er betalt på fyringsolie købt hos hjemlige olieselskaber.
 - vi) Fritagelse i 10 år efter indledningen af driften, men højst frem til 2010, for den skat på indtægter, der normalt skal betales af fortjeneste af eksportsalg i overensstemmelse med section 10B i indkomstskatteloven.
 - vi) Mulighed for 100% udenlandsk ejerskab af egenkapital.
- (54) Virksomheder, der drives under disse ordninger, er underlagt toldmyndighedernes tilsyn, jf. section 65 i toldloven.
- (55) De er retligt forpligtede til at føre nøjagtigt regnskab med alle importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport i henhold til section 6.11.1 i HOP 2004-2009. Disse dokumenter skal regelmæssigt fremlægges for de kompetente myndigheder i form af kvartalsvise og årlige statusrapporter.
- (56) På intet tidspunkt stilles der dog krav om, at EOU-virksomheder skal redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem enhver importtransaktion og deres eksport, salg til andre virksomheder, salg på hjemmemarkedet eller lagre som anført i section 6.11.2 i HOP I 2004-2009.
- (57) Hjemmemarkedssalget forsendes og registreres ved selvcertificering. Ekspeditionen af en EOU-virksomheds eksportforsendelser overvåges af en embedsmand fra told- og punktafgiftsmyndighederne, der er permanent udstationeret i virksomheden.
- (58) I det aktuelle tilfælde blev EOU-ordningen benyttet af to af de samarbejdende eksportører. De samarbejdende eksportører benyttede ordningen til toldfrit at importere råmaterialer og investeringsgoder, til punktafgiftsfrit at købe varer på hjemmemarkedet og opnå godtgørelse af omsætningsafgifter samt til at sælge en del af deres produktion på hjemmemarkedet. En af de eksporterende virksomheder anvendte den også til at opnå delvis tilbagebetaling af den afgift, der er betalt på fyringsolie købt hos hjemlige olieselskaber. Virksomhederne opnåede således alle de fordele, der er

beskrevet i betragtning (53) under nr. i)-v). Af undersøgelsen fremgik det, at de pågældende eksportører ikke opnåede fordele i henhold til bestemmelserne om fritagelse for indkomstskat for EOU-virksomheder.

d) Konklusioner om EOU-ordningen

- (59) En EOU-virksomheds fritagelse for to typer importtold (basistold og særlig tillægstold) og godtgørelsen af omsætningsafgift er finansielle bidrag fra den indiske regering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, således at EOU-virksomheden desuden opnår en fordel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, da den sparer likviditet ved ikke at skulle betale afgifter, der normalt ville påløbe, og ved at opnå godtgørelse af omsætningsafgift.
- (60) Fritagelsen for punktafgiften og den tilsvarende importtold ("tillægstold") fører imidlertid ikke til, at der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået. Punktafgifter og tillægstold kan, hvis de betales, benyttes som kredit for fremtidige afgiftsforpligtelser (den såkaldte "CENVAT-mekanisme"). Disse afgifter er derfor ikke endelige. Ved anvendelse af CENVAT-kreditter er der kun endelig told på værditilvæksten og ikke på råmaterialerne.
- (61) Det er således kun fritagelsen for basistold, særlig tillægstold og den delvise godtgørelse af afgiften på brændstof købt hos hjemlige olieselskaber og omsætningsafgift, der udgør subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2. De er retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Det er en ufravigelig betingelse for at opnå fordelene, at en EOU-virksomhed har eksport som mål, jf. paragraph 6.1 i EXIM-policy 02-07.
- (62) En af de samarbejdende eksportører hævdede, at Kommissionen fraveg den begrundelse, der var blevet anvendt i den oprindelige undersøgelse, med hensyn til vurderingen af toldfritagelsen af råmaterialer, og at kun eventuel for stor eftergivelse burde udlignes. Som svar herpå bør det imidlertid bemærkes, at på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse blev der i vurderingen af det udligningsberettigede beløb kun taget stilling til, om EOU-ordningen var en tilladt toldgodtgørelsesordning eller ej, *uden at foregribe spørgsmålet om, hvorvidt ordningen er en godtgørelsesordning i henhold til bestemmelserne i grundforordningen*¹³. Ordningen som helhed og kontrolsystemet blev omhyggeligt undersøgt som led i denne undersøgelse.
- (63) Af undersøgelsen fremgik det, at disse subsidier ikke kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i grundforordningens bilag I, punkt h) og i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). I det øjeblik bestemmelserne om godtgørelse af omsætningsafgift og fritagelse for importtold benyttes til at købe investeringsgoder, er de allerede uforenelige med reglerne for tilladte godtgørelsesordninger, da investeringsgoderne ikke

¹³ Betragtning 26, Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 EFT L 301 af 30.11.2000. s 1.

forbruges i produktionsprocessen, således som det kræves i henhold til bilag I, punkt h) og i) (henholdsvis godtgørelse af omsætningsafgift og fritagelse for importtold).

- (64) Det blev desuden fastslået, at den indiske regering ikke har nogen kontrolordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt told- og/eller omsætningsafgiftsfrie råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordninger grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Hensigten med den indførte kontrolordning er at overvåge forpligtelsen til at opnå nettoindtjening i udenlandsk valuta og ikke forbruget af import i forbindelse med fremstilling af eksportvarer.
- (65) En EOU-virksomhed har lov til at sælge en betydelig del af sin produktion (indtil 50 % af årsomsætningen) på hjemmemarkedet. Der er derfor ingen lovfæstet forpligtelse til at eksportere alle de færdige varer, der fremstilles. Disse hjemmemarkedstransaktioner foregår endvidere uden statens tilsyn og kontrol og er kun underkastet en procedure med selvcertificering. En EOU-virksomheds toldlokaliteter er derfor i det mindste delvist ikke genstand for de indiske myndigheders fysiske kontrol. Dette forhold gør imidlertid yderligere kontrolforanstaltninger vigtigere, især kontrol af sammenhængen mellem toldfri råmaterialer og færdige eksportvarer, for at ordningen kan betragtes som en kontrolordning for toldgodtgørelse.
- (66) For så vidt angår yderligere kontroltiltag, skal det erindres, at en EOU-virksomhed allerede retligt og ikke på noget bestemt tidspunkt er forpligtet til at redegøre for den indbyrdes sammenhæng mellem enhver importforsendelse og den færdige vare. Kun hvis der fandtes en sådan kontrol, ville de indiske myndigheder være i stand til at få tilstrækkelige oplysninger om råmaterialernes endelige bestemmelsessted, således at de kan foretage en effektiv undersøgelse af, hvorvidt fritagelserne for told og omsætningsafgift overstiger råmaterialerne til eksportproduktion. Månedlige selvangivelser af hjemmemarkedssalget, der regelmæssigt vurderes af de indiske myndigheder, er ikke nok. Formålet med den månedlige selvangivelse er endvidere at overvåge punktafgifterne og ikke at kontrollere råmaterialernes bestemmelsessted. Virksomhedsinterne systemer, som er etableret uden retlig forpligtelse, vil som sådan ikke være tilstrækkelige, da en kontrolordning for toldgodtgørelse skal udarbejdes og håndhæves af en regering; det bør ikke overlades til ledelsen af den pågældende individuelle virksomhed. Det bekræftes derfor ved undersøgelsen, at den indiske EXIM-politik udtrykkeligt ikke forpligter EOU-virksomheder til at dokumentere sammenhængen mellem råmaterialer og færdige varer, og at den indiske regering ikke har etableret en effektiv kontrolmekanisme til at afgøre, hvilke råmaterialer der blev forbrugt ved eksportproduktionen og i hvilke mængder.
- (67) Den indiske regering foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3). Endvidere forelagde den indiske regering ingen beviser for, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb.
- (68) I lyset af ovenstående afvises virksomhedens påstand om, at Kommissionen fraveg den begrundelse, der var blevet anvendt i den oprindelige undersøgelse, med hensyn til vurderingen af toldfritagelsen af råmaterialer, og at kun eventuel for stor eftergivelse, skulle udliges.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (69) Da der ikke er tale om en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning, er den udligningsberettigede fordel derfor lig med eftergivelsen af den samlede importtold (basistold og særlig tillægstold), der normalt skal betales ved import, samt godtgørelsen af afgiften på fyringsolie købt hos de hjemlige olieselskaber og godtgørelsen af omsætningsafgiften i den fornyede undersøgelsesperiode.

i) Fritagelse for importtold (basistold og særlig tillægstold), godtgørelse af omsætningsafgift på råmaterialer samt godtgørelse af afgiften på fyringsolie købt hos de hjemlige olieselskaber

- (70) Subsidiebeløbet for eksportører med EOU-status blev beregnet på grundlag af den importtold (basistold og særlig tillægstold), som der var givet afkald på, for de materialer, der var importeret til EOU-virksomheden som helhed, samt den godtgjorte omsætningsafgift og told- og afgiftsgodtgørelsen for fyringsolie, der var købt på det hjemlige marked i den fornyede undersøgelsesperiode. Gebyrer, som nødvendigvis påløber for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet som tæller. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Der fremkom herved subsidiemargener på henholdsvis 0,9 og 5,8 % for de to virksomheder.

(ii) Fritagelse for importtold (basistold og særlig tillægstold) på investeringsgoder

- (71) Investeringsgoder indgår ikke fysisk i de færdige varer. Fordelen for de undersøgte virksomheder er derfor beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningstid for sådanne investeringsgoder i de undersøgte virksomheder, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 3. For at fastlægge den normale afskrivningsperiode blev de faktiske afskrivningsperioder, som blev benyttet af de to samarbejdende eksportører, anvendt som reference, dvs. 18 år. Det således beregnede beløb kan dernæst tildeles den fornyede undersøgelsesperiode og er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at afspejle værdien af fordelene over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. Dette subsidiebeløb er i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt på den relevante eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. Der fremkom herved subsidiemargener på henholdsvis 1,8 og 0,4 % for de to virksomheder.
- (72) De pågældende virksomheder havde således en samlet subsidiemargen på henholdsvis 2,7 % og 6,2 % i henhold til EOU-ordningen.

6. "Advance License Scheme" (ALS) (forhåndslicensordningen)

a) Retsgrundlag

- (73) Ordningen er beskrevet detaljeret i section 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 2004-2009 og i chapter 4.1 til 4.30 i HOP I 2004-2009.

b) Støtteberettigelse

- (74) ALS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere nedenfor. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er "forbundet" med støttende producenter, er støtteberettiget efter ALS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter ALS-ordningen for mellemliverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier "ligestillet med eksport" som nævnt i paragraph 8.2 i EXIM-policy 2004-2009, og leverandører til en EOU-virksomhed, er støtteberettigede efter ALS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemliverandører til producent-eksportører berettigede til fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (i det følgende benævnt "Advance Release Orders" eller "ARO") og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

- (75) Forhåndslicenser kan udstedes for:

- i) *Fysisk eksport*: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. Eksporten skal være "fysisk" således at forstå, at eksportvaren skal forlade indisk territorium. Betingelserne for den tilladte import og den obligatoriske eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.
- ii) *Årligt behov*: En sådan licens er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan - op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater - toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.
- iii) *Mellemliverancer*: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den pågældende kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemliverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.
- iv) *Transaktioner ligestillet med eksport*: Denne underordning gør det muligt for en hovedentreprenør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges som "transaktioner ligestillet med eksport" til de kundekategorier, der er anført i paragraph 8.2, (b - g), og (i - j), i EXIM policy 2004-2009. Det er med andre ord ikke nødvendigt, at de færdige varer forlader landet, men de vil i kraft af kundens status blive anset for at være "ligestillet med eksport". Det vil omfatte levering til en EOU eller til en

licensindehaver i henhold til eksportfremmeordningen for investeringsgoder (Export Promotion Capital Goods scheme).

v) *Attester til forudgående frigivelse (ARO)*: En indehaver af en forhåndslicens, der ønsker at købe råmaterialerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved at anvende attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. paragraph 8.3 i EXIM-policy 02-07 (dvs. forhåndslicens for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

vi) *Løbende indenlandsk remburs*: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndslicens. Indehaveren af en forhåndslicens kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør licensen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. paragraph 8.3 i EXIM-policy 02-07 (dvs. forhåndslicens for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter).

(76) Det blev fastslået, at den eksportør, der samarbejdede i den fornyede undersøgelsesperiode, kun opnåede indrømmelser i henhold til tre underordninger i forbindelse med den pågældende vare, nemlig forhåndslicenser for i) fysisk eksport og for iv) transaktioner ligestillet med eksport og v) attester til forudgående frigivelse. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om forhåndslicensordningerne vedrørende ii) årligt behov, iii) *mellemleverancer* og vi) løbende indenlandsk remburs er udligningsberettigede.

(77) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er licensindehavere retligt forpligtede til at føre "korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i henhold til licenser" i et nærmere angivet format (chapter 4.30 og appendix 23 til HOP I 2004-2009), dvs. et regnskab over det faktiske forbrug ("tillæg 23-regnskabet"). Fra maj 2005 skal tillæg 23 ikke kun opbevares i virksomheden, men skal også medunderskrives af en statsautoriseret revisor og indsendes til de indiske myndigheder. Forpligtelsen til at indsende tillæg 23 vedrører licenser, der er udstedt efter ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser i maj 2005. Den praktiske gennemførelse af dette nye system kunne derfor ikke kontrolleres, da der ikke fandtes nogen rapport om disse licenser på tidspunktet for undersøgelsen.

(78) For så vidt angår de underordninger, der er nævnt under nr. i), iv) og v) ovenfor, fastsætter den indiske regering den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen (herunder for transaktioner ligestillet med eksport) vedrører, og dette fremgår af licensen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på

licensen af den indiske stats embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af den indiske regering på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (i det følgende benævnt "SION-normer"). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), og de er offentliggjort i HOP II 2004-2009.

- (79) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).
- (80) Indehavere af forhåndslicenser, som ikke ønsker at importere råmaterialerne direkte, men i stedet foretrækker at købe dem fra indenlandske leverandører, kan gøre dette ved hjælp af attester til forudgående frigivelse (ARO'er). I disse tilfælde godkendes forhåndslicenserne som ARO'er og overdrages til leverandøren ved levering af de varer, der er angivet deri.
- (81) Under den fornyede undersøgelse blev det fastslået, at i henhold til SION-importtilladelsen havde den samarbejdende eksportør importeret større mængder råmaterialer toldfrit efter de forskellige underordninger, end det var nødvendigt for at fremstille referencemængden for den færdige eksportvare. Dermed var SION-normerne for den pågældende vare ikke korrekte.

d) Konklusion

- (82) Fritagelsen for importtold er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.
- (83) Desuden er forhåndslicenserne for fysisk eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele under disse ordninger.
- (84) Ordningen med forhåndslicens for transaktioner ligestillet med eksport er reelt betinget af eksportresultater. Den blev kun benyttet af én virksomhed i mindre omfang og kun ved leverancer til EOU-virksomheder eller virksomheder i en særlig økonomisk zone, der begge er kategorier nævnt i paragraph 8.2(b) i EXIM-policy 02-07. Denne virksomhed erklærede, at dens kunder senere eksporterede den pågældende vare. Målet for EOU-virksomheder og virksomheder i særlige økonomiske zoner er eksport, jf. paragraph 6.1 i EXIM-policy 02-07. En indenlandsk leverandør opnår således fordele efter ordningen for forhåndslicens for transaktioner ligestillet med eksport, da den indiske regering forventer, at en eksportør, som er en EOU-virksomhed eller beliggende i en særlig økonomisk zone, efterfølgende vil få eksportindtægter. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a), anses et subsidie for at være betinget af eksportresultater, når det af faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidiet, om end det ikke er retligt betinget af eksportresultater, i virkeligheden er bundet til faktiske eller forventede eksportindtægter.
- (85) I dette tilfælde anvendte den samarbejdende virksomhed ikke forhåndslicenser til toldfri import af råmaterialer. I stedet for opnåede virksomheden en fordel ved at købe

råmaterialerne af de indenlandske leverandører ved at konvertere licenserne til attester til forudgående frigivelse. I henhold til denne ordning tilfalder retten til fritagelse for skatter og afgifter leverandøren i stedet for den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Fritagelse for skatter og afgifter kan opnås for både lokale og importerede råmaterialer. Undersøgelsen afslørede, at der var en betydelig prisforskel på råmaterialer købt gennem den indenlandske leverandør, der ikke var forretningsmæssigt forbundet, ved at anvende ordningen om attester til forudgående frigivelse i modsætning til råmaterialer købt gennem en indenlandsk leverandør, når der ikke anvendes licens. Fordelen ved fritagelse for skatter og afgifter blev videregivet gennem lavere priser af leverandøren til den virksomhed, der anvender råmaterialet og er berørt af denne procedure. Virksomheden kunne klart mærke forskel i købsprisen på råmaterialer, hvor der var anvendt licens, og prisen for de samme råmaterialer, hvor der ikke var anvendt licens. Virksomheden definerede den således opnåede fordel som forskellen i prisen på leverancer købt under anvendelse af attester til forudgående frigivelse og priserne på leverancer købt uden en sådan licens.

- (86) Ingen af de tre underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Selv om den indiske regering anførte, at ordningen var blevet ændret fra maj 2005, bør det være klart, at disse ændringer ingen virkning havde på ordningerne i undersøgelsesperioden, idet den nye kontrolordning endnu ikke var helt gennemført. Til trods for den indiske regerings eventuelle ændring af kontrolordningen fremgik det af undersøgelsen, at den indiske regering i undersøgelsesperioden ikke effektivt anvendte sin egen kontrolordning. Den indiske regering anvendte heller ikke sin egen procedure til at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), og for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkelig præcise og førte til en overvurdering af forbruget af råmaterialer. Det fremgik af undersøgelsen, at SION-normerne er ved at blive ændret, således at de i højere grad afspejler forbruget af råmaterialer, men de nye SION-normer var ikke indført i undersøgelsesperioden. Det bekræftes således, at SION-normerne i sig selv ikke kan anses for at være en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, da disse meget generøse standardnormer er udformet således, at den indiske regering ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Endvidere foretog den indiske regering ikke en effektiv kontrol ud fra korrekte regnskaber over det faktiske forbrug ("tillæg 23-regnskab", tidligere kaldet tillæg 18) for licenser anvendt i undersøgelsesperioden. Den indiske regering foretog desuden ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt er nødvendigt, når kontrolordningen ikke anvendes effektivt (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb.

- (87) Disse tre underordninger er derfor udligningsberettigede.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (88) Idet der ikke findes tilladte toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er subsidiebeløbet som vist af virksomheden blevet fastsat ud fra prisforskellen på det samme råmateriale købt med og uden licens.
- (89) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt på den samlede eksportomsætning som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (90) En virksomhed opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på 20,9 %.

III. Regionale ordninger

1 *Gujarat Sales Tax Incentive Scheme (GSTIS)* (incitamentsordning i forbindelse med omsætningsafgift i Gujarat) og *Gujarat Electricity Duty Exemption Scheme (GEDES)* (toldfritagelsesordning for elektricitet i Gujarat)

- (91) Det konstateredes, at ingen af de samarbejdende eksporterende producenter havde opnået udligningsberettigede fordele under *Gujarat Sales Tax Incentive Scheme (GSTIS)* eller *Gujarat Electricity Duty Exemption Scheme (GEDES)*. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere disse ordninger yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

2 *West Bengal Incentive Scheme (WBIS)* (vestbengalsk incitamentsordning)

- (92) WBIS er nærmere beskrevet i det vestbengalske handels- og industriministeriums bekendtgørelse nr. 588-CI/H af 22. juni 1999 (WBIS 1999), senest erstattet af bekendtgørelse nr. 134-CI/O/Incentive/17/03/I af 24. marts 2004 (WBIS 2004). Støttemodtageren får gennem ordningen en række fordele så som betalingshensstand i forbindelse med omsætningsafgift, støtte til installering af investeringsgoder og udviklings-subsidier. Ved undersøgelsen blev det fastslået, at én virksomhed tidligere havde draget fordel af disse ordninger. Imidlertid var virkningen af disse fordele i undersøgelsesperioden ubetydelig. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere disse ordninger yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

3 *Maharashtras regerings incitamentspakkeordning*

a) *Retsgrundlag*

- (93) For at tilskynde til udbredelsen af industrier til de mindre udviklede egne i delstaten har Maharashtra's regering siden 1964 begunstiget nyoprettede enheder i områder under udvikling i delstaten. Denne ordning er blevet ændret flere gange, siden den blev indført, og 2001-ordningen blev anvendt fra den 1. april 2001 til den 31. marts 2006, hvorefter den blev forlænget med et år indtil den 31. marts 2007. Incitamentspakkeordningen i Maharashtra består af flere underordninger, hvoraf de vigtigste er: i) acciserefusion, ii) fritagelse for elektricitetsafgift og iii) fritagelse for lokal omsætningsafgift, som udløb den 24.10.2004. Af undersøgelsen fremgik det, at den eneste underordning, der blev anvendt af de samarbejdende eksporterende producenter, var fritagelse for den lokale omsætningsafgift.

b) *Støtteberettigelse*

- (94) For at være støtteberettigede skal virksomhederne som regel investere i mindre udviklede områder enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse eller diversificering af et eksisterende industriforetagende. Disse områder er opdelt i forskellige kategorier alt efter deres økonomiske udvikling (f.eks. mindre udviklet område og mindst udviklet område). Hovedkriteriet for fastsættelsen af incitamenternes omfang er det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret, samt investeringens størrelse.

c) Praktisk gennemførelse

- (95) I henhold til ordningen om fritagelse for den lokale omsætningsafgift, som udløb i oktober 2004, skal nærmere udpegede enheder ikke opkræve omsætningsafgift på deres salgstransaktioner. De udpegede enheder er ligeledes fritaget for at betale lokal omsætningsafgift for de varer, de køber fra leverandører, der selv er omfattet af ordningen. Idet fritagelsen med hensyn til salgstransaktionen ikke medfører nogen fordel for den udpegede salgsenhed, medfører købstransaktionen til gengæld en fordel for den udpegede enhed, der køber varen. Ved undersøgelsen blev det fastslået, at den berørte virksomhed nød godt af fritagelse for omsætningsafgift indtil den 24. oktober 2006.

d) Konklusion

- (96) Ved Maharashtras regerings incitamentspakkeordning ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Den undersøgte underordning er et finansielt bidrag fra Maharashtras regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som delstaten ellers ville have haft. Desuden giver denne fritagelse/refusion virksomheden en fordel, da den forbedrer virksomhedens likviditet.
- (97) Ordningen er kun åben for virksomheder, som har foretaget investeringer i visse udpegede geografiske områder i delstaten Maharashtras retsområde. Den kan ikke benyttes af virksomheder uden for disse områder. Fordelens størrelse varierer alt efter det pågældende område. Ordningen er specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, og er derfor udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (98) For så vidt angår fritagelsen for omsætningsafgift, blev subsidiebeløbet beregnet på grundlag af det omsætningsafgiftsbeløb, der normalt skulle være betalt i den fornyede undersøgelsesperiode, men som forblev ubetalt i henhold til ordningen. Idet ordningen om fritagelse for omsætningsafgift udløb den 24.10.2004, blev der kun taget højde for den salgsmængde, der i perioden 1.10.2004 - 24.10.2004 ikke var betalt, idet kun den periode faldt ind under den fornyede undersøgelsesperiode. Disse subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder. I undersøgelsesperioden opnåede én virksomhed fordele af denne underordning, men subsidiebeløbet var på mindre end 0,1 %, med andre ord ubetydeligt.

IV. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (99) For de undersøgte eksporterende producenter ligger de udligningsberettigede subsidiebeløb, der blev fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen, på mellem 2,7 % og 20,9 %, udtrykt i værdi.
- (100) Selv om der var en høj grad af samarbejde i forhold til eksporten til Fællesskabet, bør det bemærkes, at en række eksporterende producenter ikke samarbejdede i proceduren, herunder også den eksporterende producent, der havde den højeste subsidiemargen i den oprindelige undersøgelse. De indiske ikke-samarbejdende producenters kapacitet og produktion er af betydeligt omfang, og det er også sandsynligt, at disse eksporterende producenter fortsat vil drage fordel af de undersøgte subsidieordninger i mindst samme omfang, som det blev fastslået i den oprindelige undersøgelse.

ORDNING	DEPBS	ITES	EPGS	EOU	ALS	ECS	GSTIS	GEDES	WBIS	PSI	I alt
VIKRSOMH.	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Senpet (tidl. Elque)	intet	intet	intet	2,7	intet	intet	intet	intet	intet	intet	2,7
Futura	intet	intet	intet	6,2	intet	0,1	intet	intet	intet	intet	6,3
Pearl	intet	intet	0,3	intet	20,6	intet	intet	intet	intet	neg	20,9

V. KONKLUSIONER

- (101) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 2, blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier.
- (102) Som beskrevet i betragtning (21) til (100) blev det fastslået, at indiske eksportører af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode fortsat drog fordel af en betydelig udligningsberettiget subsidiering fra de indiske myndigheders side. Faktisk er de subsidiemargener, der blev konstateret under den fornyede undersøgelse, højere end de margener, som blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, når bortses fra én eksporterende producent. De berørte subsidieordninger medfører fortsat fordele, og der er ingen tegn på, at de vil blive afviklet inden for en overskuelig fremtid. Da der mangler oplysninger om, hvordan ændringen af ALS-kontrolordningen vil blive gennemført i praksis, kan der ikke drages konklusioner om den mulige virkning af disse ændringer. I mellemtiden vil eksportørerne af den pågældende vare fortsat modtage udligningsberettigede subsidier. Hver eksportør er berettiget til støtte under flere af subsidieordningerne. Under disse omstændigheder blev det anset for rimeligt at konkludere, at der i fremtiden sandsynligvis fortsat vil forekomme subsidiering.
- (103) Da det er blevet påvist, at der fortsat forekom subsidiering på tidspunktet for den fornyede undersøgelse, og at det sandsynligvis vil fortsætte i fremtiden, er spørgsmålet om sandsynligheden for fornyet subsidiering i fremtiden irrelevant.

D. DEFINITION AF EF-ERHVERVSGRENEN

1. EF-produktion

- (104) PET fremstilles i Fællesskabet af følgende virksomheder:

Tolv producenter, som anmodede om udløbsundersøgelsen, støttede anmodningen og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen (se betragtning (107)).

To producenter, som anmodede om udløbsundersøgelsen, men som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

En dattervirksomhed af en koreansk producent med hjemsted i Fællesskabet, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og støttede anmodningen.

- (105) PET, der fremstilles af alle disse virksomheder, udgør derfor den samlede EF-produktion, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1.

2. EF-erhvervsgrenen

- (106) Kommissionen undersøgte, om de samarbejdende EF-producenter, som anmodede om eller støttede anmodningen om udløbsundersøgelse, udgjorde en større andel af den samlede produktion af PET i Fællesskabet. Disse EF-producenter tegnede sig for 88 % af den samlede EF-produktion af PET. De EF-producenter, som ikke samarbejdede fuldt ud, blev udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen. Kommissionen fandt derfor, at de tolv EF-producenter, som samarbejdede fuldt ud, udgør EF-erhvervsgrenen i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8. I den oprindelige undersøgelse udgjorde EF-erhvervsgrenen mere end 85 % af den samlede produktion af PET i Fællesskabet på det tidspunkt.

- (107) EF-erhvervsgrenen bestod af følgende tolv EF-producenter:

Voridian BV (Nederlandene)

M & G Polimeri Italia Spa (Italien)

Equipolymers Srl (Italien)

La Seda de Barcelona SA (Spanien)

Novapet SA (Spanien)

Selenis Industria de Polímeros SA (Portugal)

Aussapol SpA (Italien)

Advansa Ltd (UK)

Wellman BV (Nederlandene)

Boryszew subsidiary Elana Wse (Polen)

V.P.I. SA (Grækenland)

SK Eurochem Sp.Z. o.o. (Polen).

E. SITUATIONEN PÅ MARKEDET I FÆLLESSKABET

1. Forbruget på EF-markedet

- (108) Forbruget i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens salgsmængde og på grundlag af skøn over de øvrige EF-producenters salg på fællesskabsmarkedet, der stammede fra oplysninger tilvejebragt på det tidspunkt, klagen blev indsendt, og fra Eurostats oplysninger om den samlede import til EU fra tredjelande.
- (109) Mellem 2002 og undersøgelsesperioden steg EF-forbruget af den pågældende vare i Fællesskabet til stadighed og nåede op på en samlet mængde på 2 400 000 ton i undersøgelsesperioden. Den samlede stigning fordelt på perioden var på 18 %. Stigningen skyldtes dels nye anvendelser (bl.a. øl- og vinflasker), dels stigningen i forbruget i tiltrædelseslandene.

Tabel 1		2002	2003	2004	UP
Forbruget i Fællesskabet (ton)	i	2 041 836	2 213 157	2 226 751	2 407 387
Indeks		100	108	109	118

2. Import fra Indien

2.1 Importmængde, markedsandel og priser

- (110) Mellem 2002 og undersøgelsesperioden steg den samlede import fra Indien med 13 %. Importen faldt med 17 % fra 2002 til 2003, til gengæld steg den med 100 procentpoint i 2004 og faldt igen i undersøgelsesperioden til ca. 6 800 ton, dvs. med ca. 70 procentpoint. Importpriserne steg med 5 procentpoint i 2003 og med yderligere 3 og 7 procentpoint i 2004 henholdsvis i undersøgelsesperioden. Denne prisudvikling afspejler kun delvist den kraftige stigning i råmaterialeomkostningerne. Markedsandelen for indisk import forblev fortsat relativt lille i den betragtede periode, dvs. 0,3 % i 2002, 0,2 % i 2003, 0,5 % i 2004 og 0,3 % i undersøgelsesperioden.

Tabel 2		2002	2003	2004	UP
Indien					
Mængde (ton)		6 046	4 999	11 079	6 831
Indeks		100	83	183	113
Pris (EUR pr. ton)		883	930	955	1 018
Indeks		100	105	108	115
Markedsandel		0,3 %	0,2 %	0,5 %	0,3 %

3. Importen fra andre lande

- (111) Importmængden fra andre tredjelande steg med 25 procentpoint i den betragtede periode. Den største stigning blev konstateret i 2003, da importen steg med 41 procentpoint. Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger på kinesisk eksport i 2004 faldt importen med 14 procentpoint i 2004 og med yderligere 2 procentpoint i undersøgelsesperioden. Markedsandelene fulgte en lignende tendens og steg fra 15,9 % i

2002 til 20,6 % i 2003 og faldt til 18,5 % i 2004 og til 16,9 % i undersøgelsesperioden. Stigningen i markedsandelen for import var lavere end stigningen for importen i absolutte tal som følge af et øget forbrug. Importpriserne lå i gennemsnit konstant under EU-priserne mellem 2002 og 2004. Kun i undersøgelsesperioden lå de lidt over EF-erhvervsgrenens priser.

Tabel 3	2002	2003	2004	UP
Mængde (ton)	324 749	456 499	411 020	406 562
Indeks	100	141	127	125
Gennemsnitspris (EUR/ton)	869	821	907	1 061
Indeks	100	94	104	122
Markedsandel	15,9 %	20,6 %	18,5 %	16,9 %
Vigtigste eksportører				
Korea	113 685	129 188	139 296	127 734
Pakistan	28 558	83 208	55 125	73 426
Kina	47 875	131 343	49 678	72 814
USA	20 570	16 105	49 763	50 393
Taiwan	42 136	36 986	16 796	29 382

F. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

1. Indledende bemærkninger

- (112) Ved undersøgelsens begyndelse blev det planlagt at udtage stikprøver blandt EF-producenterne, men i betragtning af at der ikke var ret mange, blev det besluttet at medtage alle producenter, og skadesfaktorerne er blevet vurderet ud fra de oplysninger, der blev indsamlet hos EF-erhvervsgrenen som helhed.
- (113) I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.

2.1. Produktion

- (114) EF-erhvervsgrenens produktion steg med 20 % mellem 2002 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 1 465 000 ton i 2002 til 1 760 000 ton i undersøgelsesperioden. Den årlige stigning var på 4,8 % i 2003 og 4,6 % i 2004. Der indtraf en yderligere stigning i undersøgelsesperioden, da produktionen steg voldsomt med 150 000 ton, dvs. med 10,8 %. Det skyldtes den omstruktureringsproces, som erhvervsgrenen havde indledt for at få bedre kontrol over produktionsomkostningerne og derigennem drage fordel af det voksende forbrug på fællesskabsmarkedet, der som anført ovenfor steg med 19 %

mellem 2002 og undersøgelsesperioden (fra 2 mio. ton i 2002 til 2,4 mio. ton i undersøgelsesperioden).

Tabel 4	2002	2003	2004	UP
Produktion i ton	1 464 522	1 534 480	1 602 086	1 760 828
Indeks	100	105	109	120

2.2. Kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (115) Produktionskapaciteten steg med 22 % mellem 2002 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 1 760 000 ton i 2002 til 2 156 000 ton i undersøgelsesperioden. Stigningen indtraf hovedsageligt i undersøgelsesperioden, da produktionskapaciteten sammenlignet med 2004 steg med 300 000 ton, dvs. 16,7 %. Den store stigning i produktionskapaciteten indtraf sideløbende med produktionsstigningen i den samme periode (se betragtning (114)). Stigningen i produktionskapaciteten skyldtes yderligere investeringer i produktionslinjer, der var tiltænkt det voksende marked. Kapacitetsudnyttelsen steg med 4 procentpoint i 2003, forblev på dette niveau i 2004 og faldt så i undersøgelsesperioden med 5 procentpoint til 82 %. Faldet mellem 2004 og undersøgelsesperioden skyldes den kraftige stigning i produktionskapaciteten i den periode. Som følge deraf var der sammenfald mellem en højere produktionsmængde i undersøgelsesperioden i forhold til 2004 og en lavere udnyttelsesgrad.

Tabel 5	2002	2003	2004	UP
Produktionskapacitet (ton)	1 760 332	1 762 378	1 848 315	2 156 294
Indeks	100	100	105	122
Kapacitetsudnyttelse	83 %	87 %	87 %	82 %
Indeks	100	105	104	98

2.3. Salg og markedsandel

- (116) EF-erhvervsgrenens salgsmængde på fællesskabsmarkedet steg med 21 % mellem 2002 og undersøgelsesperioden. En vækst på 2 % i 2003 blev efterfulgt af en stigning i både 2004 og undersøgelsesperioden, med henholdsvis 8 og 11 procentpoint. Til trods for stigningen i salget, der skyldtes det øgede forbrug, faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel med 4 procentpoint i 2003 og steg gradvist med 5 procentpoint i 2004 og 1 procentpoint i undersøgelsesperioden.

Tabel 6	2002	2003	2004	UP
Salget i Fællesskabet (ton)	1 306 768	1 333 976	1 438 883	1 586 902
Indeks	100	102	110	121
Markedsandel	64 %	60 %	65 %	66 %

2.4. Vækst

- (117) Generelt bør det bemærkes, at EF-erhvervsgrenens markedsandel steg med 2 procentpoint i den betragtede periode, hvilket viser, at dens vækst ikke fulgte med væksten i forbruget på det samlede marked.

2.5. Beskæftigelse

- (118) EF-erhvervsgrenens beskæftigelse steg med 18 % i den betragtede periode. Den største stigning indtraf i 2003 (11 procentpoint) og i 2004 (yderligere 6 procentpoint). Selv om denne stigende tendens fortsatte i undersøgelsesperioden, var stigningen kun på 2 procentpoint. Stigningen på 18 % i hele perioden hænger sammen med produktionsniveauet, som steg med 20 %.

Tabel 7	2002	2003	2004	UP
Ansatte	1 010	1 124	1 170	1 190
Indeks	100	111	116	118

2.6. Produktivitet

- (119) EF-erhvervsgrenens produktivitet målt som produktion i ton pr. ansat pr. år steg generelt i den betragtede periode. Efter først at være faldet med 6 % i 2003 i forhold til 2002 stabiliserede den sig på dette niveau i 2004, hvorefter produktiviteten i undersøgelsesperioden steg betydeligt med mere end 8 % i forhold til 2004, som var et år, hvor der også var en betydelig produktionsstigning.

Tabel 8	2002	2003	2004	UP
Produktivitet (ton/ansat)	1 450	1 365	1 369	1 480
Indeks	100	94	94	102

2.7. Lønninger

- (120) Det skal bemærkes, at produktionen af PET-spåner er en kapitalintensiv erhvervsgren, og at lønomkostningerne derfor har en begrænset indvirkning på de samlede omkostninger for varen. I perioden steg lønningerne med 12 % sammenlignet med en stigning på 20 % i de samlede produktionsomkostninger. En anden betydningsfuld indikator er lønomkostningerne pr. produceret ton. I løbet af perioden faldt denne omkostning med 6 %.

Tabel 9	2002	2003	2004	UP
Lønninger (mio. EUR)	62,3	63,0	66,3	69,5
Indeks	100	101	106	112
Lønninger pr. produceret ton (EUR)	44,4	42,9	43,6	41,9
Indeks	100	96	98	94

2.8. Salgspriser og faktorer, som påvirker priserne i Fællesskabet

- (121) Enhedssalgspriserne steg fra 924 EUR pr. ton i 2002 til 1 058 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Generelt var tendensen stigende (15 % i hele perioden). Denne stigning er i vid udstrækning en konsekvens af de stigende priser på råmaterialer, som skyldes stigningen i olieprisen. Selv om EF-erhvervsgrenen havde øget priserne, var den ikke i stand til at videregive stigningen til et senere led i det videre produktionsforløb og lade stigningen i råmaterialepriserne afspejle sig i erhvervsgrenens salgspriser. Det skyldtes hovedsageligt, at stigningen i prisen på råmaterialer var højere end stigningen i priserne på PET. Da EF-erhvervsgrenen ønskede at beholde sin markedsandel, kunne den kun forøge sine priser moderat og blev således udsat for pristryk.

Tabel 10	2002	2003	2004	UP
Vejet gennemsnitlig pris (EUR/ton)	924	902	1006	1058
Indeks	100	98	109	115

2.9. Produktionsomkostninger for de vigtigste råmaterialer

- (122) Der kræves ca. 850 kg ren terephthalatsyre (i det følgende benævnt "PTA") og 350 kg monoethylenglykol (i det følgende benævnt "MEG") (de vigtigste råmaterialer) for at producere 1 ton PET, og prisen på råmaterialer (PTA og MEG) steg betydeligt mellem 2002 og undersøgelsesperioden med henholdsvis 67 % og 31 % for at nå op på 770 EUR/ton (PTA) og 721 EUR/ton (MEG) (gennemsnittet for undersøgelsesperioden). Selv om der er konstateret et lille fald i priserne på PTA i det tredje kvartal af 2005, da priserne faldt til 700 EUR/ton, og et stort set stabilt prisniveau for MEG, skal det påpeges, at råmaterialerne købes lang tid i forvejen på langtidskontrakter. Deraf følger, at EF-erhvervsgrenen i den betragtede periode stadig lider under konsekvenserne af de stærkt forøgede omkostninger trods det lille fald i priserne på PTA i slutningen af undersøgelsesperioden. Endvidere er priserne på råmaterialer til produktionen af PET som følge af oliesituationen på verdensmarkedet underlagt uforudsigelige ændringer, men forbliver sandsynligvis på et højt niveau. Alle disse faktorer bidrager til øget sårbarhed for EF-producenterne af PET. Det bør dog bemærkes, at de vigtigste råmaterialer er produkter, der handles globalt, og de burde derfor også påvirke de indiske eksporterende producenter i samme omfang.

Tabel 11	2002	2003	2004	UP
Gennemsnitlig omkostning (EUR/ton)				
-PTA	460	566	718	770
Indeks	100	123	156	167
-MEG	551	550	650	721
Indeks	100	100	118	131

- (123) Ved at sammenligne den gennemsnitlige omkostning pr. enhed pr. ton for PET-spåner fremstillet af EF-erhvervsgrenen fremkom følgende:

Tabel 12	2002	2003	2004	UP
Vejet gennemsnitlig omkostning (EUR/ton)	899	918	1 013	1 092
Indeks	100	102	113	121

- (124) I den betragtede periode er de vigtigste råmaterialer som vist i tabel 11 og 12 fortsat steget (PTA med 67 %, MEG med 31 %), hvorimod de samlede produktionsomkostninger steg med kun 21 %. Imidlertid er priserne som vist i tabel 10 kun steget med 15 %, da EF-erhvervsgrenen ikke var i stand til at videregive stigningen til et senere led i det videre produktionsforløb og lade stigningen i råmaterialepriserne afspejle sig i erhvervsgrenens salgspriser.

2.10. Lagre

- (125) Der er konstateret en nedgang på 10 % i lagrene i hele den betragtede periode, dvs. mellem 2002 og undersøgelsesperioden. Som i den oprindelige undersøgelse bør lagrene imidlertid ikke opfattes som en relevant indikator for PET fremstillet af EF-erhvervsgrenen på grund af PET-markedets sæsonprægede karakter set over et år. Når man sammenligner med produktionen, repræsenterer lagrene ca. 5-6 % af produktionen.

Tabel 13	2002	2003	2004	UP
Lagre i ton	101 554	110 695	90 422	91 123
Indeks	100	109	89	90

2.11. Rentabilitet, investeringsafkast og likviditet

- (126) Rentabiliteten i forbindelse med salget er den fortjeneste, der opnås ved salget af den pågældende vare i Fællesskabet. Afkastet af de samlede aktiver og likviditeten kunne kun måles for den snævrere mulige varegruppe, der indbefattede samme vare, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 8. Investeringsafkastet er desuden blevet beregnet på grundlag af afkastet af de samlede aktiver, da sidstnævnte anses for mere relevant med henblik på analysen af udviklingstendensen.

Tabel 14	2002	2003	2004	UP
Fortjenstmargen før skat ved salg i Fællesskabet	2,7 %	-1,8 %	-0,7 %	-3,2 %
Afkast af samlede aktiver	2,0 %	-1,4 %	-0,6 %	-2,4 %
Likviditet (% af det samlede salg)	18,1 %	5,5 %	10,1 %	-2,6 %

- (127) Som følge af pristrykket, der begyndte i 2002, og sammenfaldende med en kraftig stigning i dumpingimporten fra Kina, Taiwan, Malaysia, Korea og Australien (indtil 2004) og i den subsidierede import fra Indien, forværredes EF-erhvervsgrenens finansielle situation og førte til et tab i 2003. Efter et mindre opsving i 2004 som følge af antidumpingforanstaltninger over for Kina og Australien forværredes tabet til -3,2 % i undersøgelsesperioden. Der konstateres således en klar nedadgående udviklingstendens.
- (128) Udviklingstendenserne for afkastet af de samlede aktiver og for likviditeten fulgte samme mønster, dvs. der var tale om en relativ god situation i 2002, et kraftigt fald i 2003, et mindre opsving i 2004 og en yderligere forværring i undersøgelsesperioden.

2.12. Investeringer og muligheden for at tilvejebringe kapital

Tabel 15	2002	2003	2004	UP
Investeringer (1 000 EUR)	31 779	42 302	63 986	50 397
Indeks	100	133	201	159

- (129) Investeringerne var dels beregnet på en kapacitetsstigning, dels en forbedring af produktionsprocessen. De største udgifter blev genereret i 2004 og i undersøgelsesperioden, hvilket faldt sammen med stigningen i kapaciteten og med ønsket om at beholde markedsandelen set i lyset af det øgede forbrug. Ikke desto mindre var den nuværende situation for EF-erhvervsgrenen og udviklingen på fællesskabs- og verdensmarkederne for PET, der var præget af manglende rentabilitet, ikke et incitament til at foretage overdrevne investeringer. Selv om EF-producenterne i nogle tilfælde har været i stand til at skaffe kapital (især fra forretningsmæssigt forbundne virksomheder), var den manglende rentabilitet i forbindelse med PET ikke et incitament til at foretage investeringer, og i nogle tilfælde blev beslutningen om investeringer udsat.

2.13. Den faktiske subsidiemargens størrelse

- (130) For så vidt angår virkningen på EF-erhvervsgrenen af størrelsen af den faktiske subsidiemargen i forbindelse med importen fra Indien, kan den ikke anses for ubetydelig i betragtning af markedets prislelsomhed med hensyn til denne vare. Det bør bemærkes, at denne indikator er mere relevant i forbindelse med analysen af sandsynligheden for fornyet skade. Hvis foranstaltningerne udløber, er det sandsynligt, at den subsidierede import igen vil finde sted i sådanne mængder og til sådanne priser, at subsidiemargens størrelse vil have betydelig indvirkning.

2.14. Genrejsning efter virkningerne af tidligere subsidiering

- (131) De ovenfor anførte indikatorer viser, at der er sket en vis forbedring af en række af EF-erhvervsgrenens økonomiske indikatorer efter indførelsen af endelige udligningsforanstaltninger i 2001, men de viser også, at EF-erhvervsgrenen stadig befinder sig i en usikker og sårbar situation.

3. Konklusion om EF-erhvervsgrenens situation

- (132) Den konstante stigning i forbruget, som dels skyldtes nye anvendelser (bl.a. øl- og vinflasker) dels stigningen i forbruget i tiltrædelseslandene, tvang EF-erhvervsgrenen

til at øge kapaciteten og produktionen for ikke at miste markedsandele. Det betød, at der fandt en omfattende omstruktureringsproces sted i 2004 og i undersøgelsesperioden, som blev ledsaget af hyppige ejerskifter blandt de forskellige producenter. Sideløbende hermed blev antallet af produktionslinjer generelt forøget for at følge med forbrugsstigningen og samtidig opnå stordriftsfordele. Dermed fulgte en række økonomiske indikatorer, f.eks. forbrug, produktionskapacitet, produktion, EU-salg og beskæftigelse, faktisk en positiv tendens. Endvidere steg salgsprisen også i den betragtede periode. Imidlertid kunne alle disse omstruktureringsbestræbelser, der er beskrevet ovenfor, ikke udligne virkningen af den konstante og massive stigning i råmaterialepriserne i den betragtede periode. De højere råmaterialeomkostninger kunne heller ikke videregives til et senere led i det videre produktionsforløb i et sådant omfang, som det ville have været nødvendigt for at opretholde et vist rentabilitetsniveau. Det betød en alvorlig forværring af rentabiliteten, som faldt fra +2,7 % i 2002 til -3,2 % i undersøgelsesperioden. Lignende negative tendenser blev konstateret for investeringsafkastet og likviditeten.

- (133) Det indtraf samtidig med det lave prisniveau for importen fra det pågældende land, hvilket klart var medvirkende til at trykke EF-erhvervsgrenens priser. I betragtning af de små mængder af subsidieret import i forbindelse med denne udløbsundersøgelse fokuseres der på en analyse af sandsynligheden for fornyet skade. Fællesskabets overordnede finansielle situation forværredes til trods for den tilsyneladende positive udvikling inden for produktion, salg og salgspris, og dette afspejledes i den negative udvikling i rentabiliteten (fra en fortjeneste på 2,7 % i 2002 til et tab på 3,2 % i undersøgelsesperioden), eksportsalget, produktionsomkostningerne, investeringsafkastet og likviditeten.
- (134) Hvis ovennævnte udvikling sammenlignes med den udvikling, der er beskrevet i forordningerne om indførelse af midlertidige og endelige udligningsforanstaltninger, er vurderingen igen blandet. For så vidt angår markedsandel, mistede EF-erhvervsgrenen kun et procentpoint mellem 2002 og undersøgelsesperioden, hvorimod den havde vundet 5 procentpoint i de fire år, der lå forud for vedtagelsen af de endelige udligningsforanstaltninger. På den anden side var EF-erhvervsgrenens rentabilitet mindre negativ i undersøgelsesperioden end før indførelsen af de endelige udligningsforanstaltninger. Følgelig er EF-erhvervsgrenens situation trods en tilsyneladende positiv udvikling, der fremgår af skadesindikatorerne, stadig langt fra det niveau, der kunne forventes, hvis EF-erhvervsgrenen havde rejst sig helt efter den skade, der var blevet konstateret i de oprindelige undersøgelser.
- (135) Konklusionen er derfor, at EF-erhvervsgrenens situation er blevet lidt bedre sammenlignet med perioden før indførelsen af foranstaltningerne, men at der stadig er tale om en usikker og sårbar situation. Endvidere tillod pristrykket som følge af importen fra det pågældende land ikke EF-erhvervsgrenen helt at videregive stigningen i råmaterialepriserne til sine salgspriser.

G. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

Sammenhægen mellem eksportmængder og priser til tredjelande og eksportmængder og priser til Fællesskabet

- (136) Det konstateredes, at den gennemsnitlige eksportpris for salg fra Indien til lande uden for EU var væsentligt lavere end den gennemsnitlige eksportpris til Fællesskabet og

også lavere end hjemmemarkedspriserne. Den indiske eksportør havde et betydeligt salg udtrykt i mængde til lande uden for EU, nemlig mere end 95 % af det samlede eksportsalg. Kommissionen fandt derfor, at hvis foranstaltningerne udløb, ville de indiske eksportører have et incitament til at omdirigere en betydelig eksportmængde fra andre tredjelande til det mere attraktive fællesskabsmarked til priser, der — selv om de skulle stige — sandsynligvis stadigvæk ville være lavere end de nuværende eksportpriser til Fællesskabet.

Produktionskapacitet, uudnyttet kapacitet og lagre

- (137) Som anført i betragtning (140) har de eksporterende producenter i Indien potentiale til at øge deres eksportmængde til fællesskabsmarkedet. Indien havde en betydelig vækst i sin produktionskapacitet fra 330 000 ton i 2003 til 600 000 ton i 2005. Ifølge markedsanalyser forventes den at stige med yderligere 220 000 ton i 2008. I 2005 udgjorde hjemmemarkedssalget 220 000 ton og eksporten 290 000 ton (herunder 6 831 ton til EU). Ud fra de foreliggende oplysninger bør den nuværende uudnyttede kapacitet beløbe sig til ca. 90 000 ton og skal betragtes som betydelig, da den udgør ca. 4 % af det nuværende EF-forbrug. Dette skøn bekræftes af resultaterne fra de samarbejdende indiske producenter, som havde betydelige uudnyttede kapaciteter.
- (138) Med hensyn til lagerbeholdning har undersøgelsen vist, at de samarbejdende indiske producenters lagre ikke var betydelige. Det bør imidlertid bemærkes, at lagrene ikke er en relevant faktor, idet PET-markedet er cyklisk.
- (139) Det kan konkluderes, at der er risiko for, at betydelige eksportmængder omdirigeres til EU til trods for, at importen til EU var lav.

Konklusioner

- (140) Producenterne i det pågældende land har derfor mulighed for at øge og/eller omdirigere deres eksport til fællesskabsmarkedet. Det fremgik af undersøgelsen, at de samarbejdende eksporterende producenter solgte den pågældende vare til lavere priser end EF-erhvervsgrænsen. Disse lave priser vil sandsynligvis fortsat blive opretholdt eller endda yderligere reduceret, så de svarer til de lavere priser, der gælder for resten af verden, som nævnt i betragtning (137), også for at genvinde samme markedsandele som i tiden før indførelsen af foranstaltningerne. En sådan prispolitik vil sammen med den evne, som eksportørerne i det pågældende land har til at levere betydelige mængder af den pågældende vare til fællesskabsmarkedet, højst sandsynligt øge pristrykket på markedet, hvilket kan forventes at have en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrænsens økonomiske situation.
- (141) Som vist ovenfor befinder EF-erhvervsgrænsen sig stadig i en usikker og sårbar situation. Hvis EF-erhvervsgrænsen udsættes for øget import fra det pågældende land til subsidierede priser, er det sandsynligt, at dens salg, markedsandel og salgspriser vil falde, og at dens finansielle situation forværres, således at den situation, der konstateredes i den oprindelige undersøgelse, igen vil opstå. Det konkluderes derfor, at en ophævelse af foranstaltningerne efter al sandsynlighed vil føre til en forværring af den allerede problematiske situation og til en endnu mere skadevoldende situation for EF-erhvervsgrænsen.

- (142) Ud fra ovenstående konkluderes det, at importpriserne efter al sandsynlighed vil være lavere på fællesskabsmarkedet, hvis der ikke findes antisubsidieforanstaltninger, idet de indiske producenter eventuelt vil prøve at øge deres markedsandel. En sådan prispolitik sammenholdt med de indiske eksporterende producenters evne til at sælge store mængder PET på fællesskabsmarkedet vil højst sandsynligt betyde et øget pristryk på markedet med en forventet negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

- (143) Det blev i henhold til grundforordningens artikel 31 undersøgt, om det ville være imod Fællesskabets interesser som helhed at opretholde de nuværende antisubsidieforanstaltninger. Fastlæggelsen af, hvad der er Fællesskabets interesser, blev baseret på en vurdering af alle involverede parter interesser. I denne undersøgelse analyseres en situation, hvor der allerede har været antisubsidieforanstaltninger gældende, og den giver mulighed for at vurdere, om der findes uønskede negative virkninger af de gældende antisubsidieforanstaltninger for de berørte parter.
- (144) På dette grundlag undersøgte det, om der til trods for konklusionerne om sandsynligheden for, at der fortsat eller igen vil finde skadevoldende subsidiering sted, fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltningerne i dette bestemte tilfælde.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (145) Som anført ovenfor er der stor sandsynlighed for, at der vil finde fornyet skadevoldende subsidiering sted, hvis foranstaltningerne ophæves. Alle EF-producenterne undtagen to samarbejdede fuldt ud og tilkendegav deres støtte til de gældende foranstaltninger.
- (146) Hvis antisubsidieforanstaltningerne over for importen fra Indien fortsætter, øges muligheden for, at EF-erhvervsgrenen opnår en fornuftig rentabilitet, idet den inden for en overskuelig fremtid sandsynligvis vil kunne øge salgsmængden og derigennem opnå stordriftsfordele samtidig med, at erhvervsgrenen sandsynligvis kan øge salgspriserne moderat og dermed opnå en fornuftig rentabilitet. Selv om den subsidierede import i undersøgelsesperioden med oprindelse i Indien var lav og dermed ikke kunne have forårsaget alvorlig skade, vil den sandsynligvis have en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation, hvis antisubsidieforanstaltningerne blev ophævet. Disse foranstaltninger er således væsentlige for at sikre en levedygtig EF-erhvervsgren for PET-spåner, som i en årrække har været udsat for konkurrence fra subsidieret import fra Indien.

3. Importørernes interesser

- (147) Importører og forhandlere udviste kun en ringe grad af samarbejde, og blandt de samarbejdende importører foretog ingen indkøb i Indien. Imidlertid kunne de samarbejdende importører/forhandlere anses for at være repræsentative, da deres salgsmængde udgjorde ca. 5 % af EU-forbruget. De ville foretrække et marked uden told, også selv om de konstant har gode finansielle resultater.

- (148) Det fremgik af undersøgelsen, at der stadigvæk findes alternative forsyningskilder uden antisubsidie- eller antidumpingforanstaltninger, f.eks. fra Mexico, Brasilien, USA, Tyrkiet, Pakistan, Iran og Saudi-Arabien. Importørerne/forhandlerne ville således kunne forlade sig på eller skifte til betydelige alternative forsyningskilder.
- (149) I betragtning af at de gældende foranstaltninger ikke væsentligt påvirkede importørerne, konkluderes det, at opretholdelsen af de gældende udligningsforanstaltninger over for importen med oprindelse i Indien heller ikke fremover i betydeligt omfang vil påvirke EF-importørernes situation negativt.

4. Forarbejdningsvirksomhedernes og brugernes interesser

- (150) Kommissionen udsendte spørgeskemaer til 47 kendte forarbejdningsvirksomheder/brugere. Kun ti forarbejdningsvirksomheder/brugere, som samlet kun var meget lidt repræsentative, besvarede spørgeskemaet. Ifølge oplysningerne om indkøb i besvarelsenerne af spørgeskemaet tegnede de samarbejdende forarbejdningsvirksomheder/brugere i undersøgelsesperioden sig for ca. 20 % af det samlede EF-forbrug af PET. I undersøgelsesperioden købte de 95 % af deres PET af EF-producenterne, og resten stammede fra import med oprindelse i andre lande end det land, der er genstand for denne undersøgelse. Der blev forelagt en række argumenter imod indførelsen af told.
- (151) Fem forarbejdningsvirksomheder (som forarbejder PET-spåner til præforme og flasker og udgør 10 % af forbruget) besvarede spørgeskemaet. Omkostningerne i forbindelse med PET-spåner udgør 55 % af det endelige produkt (som oftest præforme). Det er blevet fastslået, at de importerer ubetydelige mængder fra Indien og andre tredjelande. Ikke desto mindre er de imod en fortsættelse af tolden, idet de hævder, at foranstaltningerne kunne føre til en kunstig prisstigning i Europa.
- (152) Fem brugere, som udgjorde ca. 10 % af forbruget, afleverede ufuldstændige oplysninger. Den ringe samarbejdsvilje fra de største brugere skyldes sandsynligvis, at den sidste undersøgelse om importen af PET med oprindelse i Kina, Australien og Pakistan fandt sted for bare to år siden. Omkostningerne i forbindelse med PET udgjorde ca. 6-7 % af de samlede omkostninger og er derfor ret begrænsede. Selv om de har erklæret, at de ikke importerer fra Indien, er forarbejdningsvirksomhederne også imod indførelse af told, idet de hævder, at foranstaltningerne kunne føre til en kunstig prisstigning i Europa.
- (153) I betragtning af at enhederne i det videre produktionsforløb befinder sig i en temmelig god økonomisk situation i modsætning til EF-erhvervsgrenen, var der ingen forarbejdningsvirksomheder/brugere, som fremførte argumentet om, at opretholdelsen af de nuværende toldsatser kunne føre til et tab af arbejdspladser eller til, at produktionsanlæggene forlægges til oversøiske destinationer.
- (154) Endvidere tilpassede EF-erhvervsgrenen, for så vidt angår produktionen, sin størrelse til det øgede forbrug, og derfor er det meget sandsynligt, at EF-erhvervsgrenens uudnyttede kapacitet fuldt ud ville kunne dække importmængden.
- (155) I betragtning af at der stadigvæk findes alternative forsyningskilder uden antisubsidie- eller antidumpingforanstaltninger, f.eks. Mexico, Brasilien, USA, Tyrkiet, Pakistan,

Iran og Saudi-Arabien, ville EF-brugerne desuden kunne forlade sig på eller skifte til en række forskellige leverandører af den pågældende vare.

- (156) Med hensyn til brugersektorens resultater fremgik det af undersøgelsen, at i den betragtede periode øgede de samarbejdende brugere deres omsætning, opretholdt beskæftigelsesniveauet og forbedrede deres rentabilitet generelt. Det blev derfor fastslået, at de ikke blev negativt påvirket af antisubsidieforanstaltningerne.
- (157) Ud fra ovenstående konkluderes det, at opretholdelsen af de gældende antisubsidieforanstaltninger over for import med oprindelse i Indien ikke vil få en betydelig negativ indvirkning på situationen for EF-brugerne.

5. Leverandørernes interesser

- (158) Leverandørerne af råmaterialer (monoethylenglykol (MEG), ren terephthalatsyre (PTA), DMT og iso-propylalkohol, som alle er petrokemiske produkter, der stammer fra naphtha, tilkendegav klart deres støtte til foranstaltningerne og ydede et godt samarbejde. De vil drage fordel, hvis foranstaltningerne opretholdes, idet EF-erhvervsgrenen sandsynligvis vil være i stand til at komme sig og forbedre sine resultater.

6. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (159) Under hensyn til ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at opretholde de nuværende antisubsidieforanstaltninger over for Indien.

I. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (160) Alle interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at Kommissionen påtænker at anbefale en opretholdelse af de gældende foranstaltninger. De fik også bevilget en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger. Den indiske regering fremsatte kommentarer til skadesaspekterne og hævdede, at det ikke var påvist, at EF-erhvervsgrenen led fortsat skade, og at importpresset fra Indien ikke var årsagen til, at EF-erhvervsgrenen ikke lod prisstigningen på råmaterialer afspejle sig fuldt ud i deres salgspriser. Der mindes om, at den økonomiske situation forværredes som anført i analysen af EF-erhvervsgrenens situation, og som nævnt i betragtning (127) bidrog de lave importpriser fra det pågældende land klart til at trykke EF-erhvervsgrenens priser. Men i betragtning af den ringe mængde subsidieret import i forbindelse med denne undersøgelse skulle sandsynligheden for fornyet skade undersøges. I den forbindelse blev det konkluderet som anført i betragtning (127), at hvis der ikke fandtes foranstaltninger, ville den øgede importmængde fra Indien til lave priser have en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation. Endvidere hævdede en indisk eksportør, at hvis der ikke fandtes foranstaltninger, ville det ikke være sandsynligt, at Indien ville omdirigere salget til Fællesskabet. Denne eksportør hævdede, at de nye markeder er mere attraktive end Fællesskabet, at indisk efterspørgsel vokser hurtigt, og at der derfor ikke findes uudnyttede kapaciteter. Det skal dog tages i betragtning, at på trods af en stigning i efterspørgslen på det indiske marked tydede undersøgelsen af virksomhederne på, at der fandtes uudnyttet kapacitet, hvilket også blev bekræftet af markedsoplysninger. Det konkluderes derfor, at ingen af de kommentarer, der blev afgivet i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger, var

af en sådan beskaffenhed, at de kunne føre til ændringer i konklusionerne i denne forordning.

- (161) Det følger af ovenstående, at udligningsforanstaltningerne over for importen af PET-spåner med oprindelse i Indien bør opretholdes, jf. grundforordningens artikel 21, stk. 2. Der mindes om, at foranstaltningerne består af en særtold.
- (162) De virksomhedsspecifikke udligningstoldsatser i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den fornyede undersøgelse med hensyn til de samarbejdende eksportører. De gælder således udelukkende for import af den pågældende vare, som er fremstillet af disse virksomheder og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for "alle andre virksomheder".
- (163) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen¹⁴ sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen, om nødvendigt, forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over de virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser.
- (164) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke-samarbejdende eksportører, men også på de virksomheder, der ikke foretog eksport i undersøgelsesperioden. Hvis de sidstnævnte virksomheder opfylder kravene i grundforordningens artikel 20, opfordres de imidlertid til at fremsætte anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til nævnte artikel, så deres situation kan blive undersøgt individuelt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 henhørende under KN-kode 3907 60 20 og med oprindelse i Indien.

2. Udligningstolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af nedennævnte virksomheder, jf. dog artikel 2:

Land	Virksomhed	Udlignings-told	Taric-tillægskode
------	------------	-----------------	-------------------

¹⁴ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, J-79 5/17, B-1049 Bruxelles.

		(EUR/ton)	
Indien	Reliance Industries Limited	41,3	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd.	31,3	A182
Indien	Senpet Ltd	22,2	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Indien	South Asian Petrochem Ltd	106,5	A585
Indien	Alle andre virksomheder	41,3	A999

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93¹⁵, reduceres den udligningstold, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, finder den endelige udligningstold ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Importerede varer undtages fra den ved artikel 1 indførte udligningstold, forudsat at de er fremstillet og direkte eksporteret (dvs. faktureret og sendt) til en virksomhed, der handler som importør i Fællesskabet, af de virksomheder, som er anført i stk. 3, samt at de er angivet under den relevante Taric-tillægskode, og at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

2. Når der fremsættes anmodning om overgang til fri omsætning, er toldfritagelsen betinget af, at der over for den relevante medlemsstats toldmyndigheder fremlægges en gyldig "tilsagnsfaktura", som er udstedt af de eksporterende virksomheder anført i stk. 3, og som indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget. Toldfritagelsen er yderligere betinget af, at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

3. Importerede varer, der ledsages af en tilsagnsfaktura, angives under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Virksomhed	Taric-tillægskode
------	------------	-------------------

¹⁵ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2286/2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd.	A182
Indien	Reliance Industries Ltd.	A181
Indien	South Asian Petrochem Ltd	A585

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Oplysninger, der skal fremgå af den i artikel 2, stk. 2, omhandlede tilsagnsfaktura:

1. Tilsagnsfakturaens nummer

2. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer kan toldbehandles ved Fællesskabets grænse (som anført i forordningen).

3. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

- varerapporteringskodenummeret (som fastsat i det tilsagn, der er afgivet af den pågældende eksporterende producent)

- KN-kode

- mængde (i antal enheder).

4. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

- pris pr. enhed

- betalingsbetingelser

- leveringsbetingelser

- samlede rabatter og nedslag.

5. Navnet på den virksomhed, der handler som importør, og til hvilken fakturaen er udstedt direkte af virksomheden.

6. Navnet på den ansatte i virksomheden, der har udstedt tilsagnsfakturaen og følgende underskrevne erklæring:

"Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [virksomheden], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2000/745/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte."